

2. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 29. dubna - 3. května 2009

DIVADELNÍ KROMĚŘÍŽSKÝ PLK

Sobota 2. 5. 2009

Dlouho očekávaná a v Mladé frontě Dnes avízaná inscenace Vražda sexem přišla téměř jako zlatý hřeb na pořad festivalu až včera odpoledne. Jak je ze snímku patrné oko diváka si přišlo na své...

Příležitost vytvořit zajímavou postavu

Vladimír Fekar je dramaturg Městského divadla Zlín a zároveň čestný host festivalu. Jak hodnotí ochotnické divadlo?

Jak se díváte na zdejší festivalový výběr souborů?

U festivalů tohoto typu je nutno vycházet z toho, co se v konkrétním roce urodí v okolí. Dramaturgie se moc koncepčně dělat nedá. Smysl je v setkání a různorodosti přístupů k divadlu.

A co volba repertoáru? V Kroměříži převažují komedie.

Jak je u takových přehlídek zřejmé, volbu repertoáru ovlivňuje složení souboru. Zpočátku byla v souborech převaha žen, a to jim výběr textů zužuje. Proto jsou někdy nuceni sáhnout po titulu, který sice není až tak dokonalý, ale dává herečkám možnost vytvořit zajímavou postavu a pohrát si s ní. Pro soubory jsou mnohdy barvitě postavy v hrách důležitější než potřeba o něčem vypovídat.

Je podle Vás riskantní se pouštět do experimentů?

I amatérské soubory chtějí, aby se jejich hry hrály, aby měly reprízy, proto jsou ostražitější k experimentům. Výběr ovlivňuje poptávka. Potřebují vytvořit komedii, která bude fungovat u nich na dědině nebo ve městě. Jsou však soubory, které volí komedie nebo hry, které mohou být z diváckého hlediska riskantní. To jsme viděli u zlínské Opony. Spřízněnost souboru s titulem, s autorem a poetikou je pro ně důležitější než divácký úspěch.

Ted právě sledujeme Vraždu sexem. Jak byste ji divácky zařadil?

Tato hra je příkladem takzvané „dobře udělané hry“, které jsou určeny ke spotřebnímu provozování zpravidla v divadlech komerčního charakteru.

Je jednodušší hrát černou komedii Poručík z Inishmoru nebo hru situační komedii Vražda sexem?

Tyto komedie vyžadují trochu jiný přístup k postavě. Zjednodušeně řečeno: Poručík z Inishmoru spíše charakterovou drobnokresbu. Ve Vraždě sexem musí herec vytvořit komediální typ, který musí místně fungovat ve stroječku situací, ale přitom se s ním musíme umět ztotožnit, musíme mu rozumět. Obě hry nabízejí krásné herecké příležitosti.

AK

VELIKÉ DILEMA

Když mě zhruba v únoru oslovil Jiří Kašík s tím, zda nehodlám přijet do Kroměříže jako posila novinářské poroty tohoto festivalu a jen tak zdánlivě bokem utrousil: „Budete mít i volnou ruku při specifikaci, za co udělíte cenu vaší jury,“ spíše mne to uklidnilo, že nejsem omezen žádnými mantinely příkazů.

Na místě se však ukázalo, že ona volnost a svoboda je svobodná pouze na první pohled. Jak hodit do stejného hodnotícího koše komedii, muzikál či moderní drama? Vybrat soubor, který se spíše pokouší o něco nového, se všemi zádrhly a nedotaženostmi s tím zákonitě souvisejícími? Nebo ocenit někoho, kdo vsadil spíše na osvědčenou jistotu, sice toho zas tak moc nepokazil, ale také nepřinesl žádné novum?

Prostě ani naše rozhodování nebylo v žádném případě jednoduché. Ne, pointou nebude, jestli jsme si v porotě dali do zubů či do nosu. Vyústěním bude ona cena! A tu se dozvíte na závěrečném večeru dnes od 17 hodin. Přijďte se podívat.

Michal Stein

Netvařme se tak vážně

Zapadlá bota pod jeviště a následné zoufalé pobíhání bosého herce je jen střípek roztodivných situací na velkém divadelním festivalu. Nebo prostřelená opona odlétávající nábojnicí. I to se tu stalo! Vesele vypadá ztracený civil, omylem odvezený jiným souborem. Pro nezúčastněného je to zábavné poslouchat. Jenže věc má háček. Postiženou je krásná dívka, jíž na cestu domů zůstal pouze kostým krvavé teroristky. No, jděte v tom na benzinku na kafe! To by dopadlo, co? A když už jsme u té krve. Komedie o irských teroristech zahrnovala čtvrcení mrtvol, při kterém by se pobavil snad i samotný Tarantino. Jako rekvizita byla použita syrová játra. Na tom by nebylo nic zvláštního, pokud by ovšem po představení stejná játra neucpala WC v šatnách divadla. To musel být pohled, na zakrváceného teroristu s rukou po loket v porcelánové díře, jak přemlouvá neposlušná játra, aby se vrátila zpět. Až přijede divadlo Opona Zlín příště, navrhuji objednat sběrný vůz kafilerie.

I diskuse po představení mají kouzelnou atmosféru. Když třeba diskutující poznamenal, že bylo rušivé, když se historické postavy rýsují pod kostýmem trenky ze dvacátého století, načež pan režisér Divadla Pod Palmovkou Petr Kracík jako jedna z největších autorit festivalu podotkl, že máme století jedenadvacáté, z čehož si přítomní odvodili následující – devět let nošené trenky!

Na závěr nahlédnu mimo tento festival. Co mne jako laika se vztahem k divadlu včera opravdu dostalo, bylo, když jsem spatřil vzorec potlesku. Tato matematická elegance v sobě nese i prvek „Konfigurace rukou při potlesku“. Co nám vzorečkem chtěli inženýři sdělit, to opravdu nevím. Ale po přečtení analýzy, která říká, že potlesk je aktivita, při níž se generuje zvuk pomocí dvou rukou vzájemně o sebe tlukoucích, bych k tomu dodal svůj závěr: použití zdravého selského rozumu je aktivita, při které se generuje myšlenka pomocí závěrů vzájemně do sebe zapadajících.

Antonín Kuzník

SEX NAPLNĚNÝ VRAŽDĚNÍM

Sobotní odpolední inscenace Joan Shirley Vražda sexem v podání „spolku divadelního“ Bezchibi z Brtnice budila očekávání nejen svým názvem. I režisér a mluvčí divadla v jedné osobě Michal Lurie se od počátku festivalu tajemně usmíval pod jeho neexistující vousy...

O komedii, která možná, jak následná beseda v kruhu napověděla, skýtala možná ještě větší možnosti ať již v oblasti dramaturgické práce s textem či vypointování jednotlivých situací. Ale o to tolik nejde. Hlediště se vesměs bavilo a o to jde přece především. Mně

osobně místy chybělo na pódiu větší herecké zapálení, které by naplnilo ono pověstné werichovské „zařádit si“.

Zaujalo mne však pár kuriozit:

B. B. nebyla z Francie

Z hereček (nejen mne) zaujala nikoli pouze jevištním výkonem stěžejní ženská představitelka Bohuslava Beránková v roli Nicol. Již při listování programem před představením mě perášila do očí tím, že je nositelkou slavných (a dost zprofanovaných) iniciál někdejší světové filmové megastar Brigitte Bardot. Na tom by zas tak nic moc zvláštního nemuselo být... Tentokrát však i představitel hlavní role zneuznaného umělce Bernieho Vladimír Václavek měl stejné iniciály křestního jména i příjmení. Pro příklady slavných nositelů iniciál V. V. můžeme zůstat u českého divadla. Stačí připomenout slavnou dynastii Václavů Vydrů anebo dramatika a příležitostného herce (hlavně též akcionáře původní televize Nova) Vlastmila Venclíka, který v období minulého režimu mezi jiným přispíval do časopisu Amatérská scéna.

Podruhé na festivalu

Nestává se tak často, aby se na pětiden- ní divadelní přehlídce objevila hned dvakrát na pódiu stejná a poměrně výlučná divadelní rekvizita. V inscenaci Holky Elky SemTamForu Slavičín i v této komedii „made in Brtnice“ se objevilo – kolečkové křeslo. Při podobně pokračujícím trendu by měl prezident Festivalu Ludmily Čápkové Jiří Kašík zvážít, zda mezi sponzory tohoto předkola poděbradského FEMADu nemá v příštím kulatém roce 2010 zapojit nějaká firma vyrábějící tyto důležité pomocníky invalidů a zraněných. Třeba Meyra? (als)

V odpolední hře se objevil překvapivě na podiu pod pseudonymem Jiří Šolk bratr bývalého ředitele a spolujatele TV NOVA Vladimíra Železného. Smutné je, že se s bratrovým pověstným motýlkem objevil až v závěru, jelikož před tím obšťastňoval svými červenými slipy. Dlužno podotknout, že na rozdíl od bratra, který se teď mimo evropského senátorování věnuje vínu Tanzesberg z vinice Železná, on révovému nápoji neholduje z důvodů zdravotních potíží.

Láry Kolář: Životem proplouvám nenápadně

Kolik jste stihl představení?

Včera jsem viděl dvě hry a dnes další dvě. Velmi pěkné bylo představení Plné kapsy šutrů.

Vy se tu pohybujete tak nenápadně, málem jste nám unikl.

Tak mi to vyhovuje. (smích) Já tak proplouvám celým životem.

Jak se vám líbila pohádka v podání domácího souboru?

Podepsalo se na ní, že stihli jen šest zkoušek a na festivalu byla premiéra. Byly zjevné určité technické nedostatky. Ale myslím, že po takových šesti reprízách to herci začnou cítit.

ANKETA S ČLENY DIVÁCKÉ POROTY

Pokolikáté jste členem poroty a jak na vás letošní druhý ročník festivalu působí?

Lukáš Paleček:

„Na festivalu jsem byl i minulý rok, ale v porotě jsem poprvé. Ve srovnání s loňským rokem mi ten letošní připadá dramaturgicky slabší.“

Dagmar Navrátilová

„Členkou divácké poroty jsem byla i loni. Když ročníky srovnávám, myslím si, že jako porota jsme měli poprvé jednodušší volbu ve výběru nejlepšího představení. Objevila se totiž taková, která se vymykala průměru. Letos je to složitější, protože nemáme pocit, že by některý soubor zvlášť vynikal nad ostatní.“

Josef Olišar

„Organizátoři mě oslovili už podruhé, abych dělal předsedu divácké poroty, takže můžu oba ročníky srovnávat. Podle mého názoru je ten letošní slabší, co se týká výběru her. Dramaturgie loňského festivalu nabídla divákovi kvalitnější inscenace.“

Marie Šerá

„V porotě divadelního festivalu jsem zasedla letos podruhé a mám pocit, že inscenace, které jsem viděla letos, jsou všechny na stejné úrovni a žádná z nich nevybočuje ani námětově. Porota má pak o to těžší rozhodování.“

Kroměřížský divadelní festival očima zástupců souborů

Festival se naklonil na svůj předposlední den, soutěžní část skončila a nastal čas bilancování. Vypravili jsme se mezi zástupce všech šesti soutěžních souborů a vyptali se jich, jak se jim festival líbil a jak zde těch několik dnů prožili. A opravdu jsme se odpovědím nedivili – odpovědi vyznívaly vesměs pozitivně a panovala velká

spokojenost. K tomuto hodnocení se připojuje i novinářská porota a děkuje pořadatelům za nezapomenutelných pět dnů v překrásném moravském městě. Oslava amatérského divadla se prostě povedla a doufáme, že se pořadatelé z tohoto maratónu brzo vzpamatují a budou mít opět síly do dalšího ročníku!

1. Jak se vám zde hrálo? Jaké bylo publikum? Jste zde poprvé?
2. Jak jste byli spokojeni s organizací festivalu? Neskřípalo v ní něco?
3. Co vše jste stihli v Kroměříži kromě divadla?
4. Kdy jste šli nejpозději spát?
5. Kde jste trávili večery a noci?

Marek Krupa, Digoknu Rožnov pod Radhoštěm.

1. Hráli jsme zde poprvé. Bohužel se nám hrálo špatně. Naše představení je typicky večerní. My jsme hráli v poledne a takové provedení má prostě úplně jiné kouzlo. Večer působí rozhodně jinak.
2. Organizace byla prostě výborná! Na přivítání jsem vypil čtyři slivovice! Skřípá nám pouze balkon v hotelu.
3. Stihli jsme toho skutečně hodně. Hlavně jsem se seznámil s kulturním prostředím Kroměříže, které je velmi pestré a zábavné
4. Nejpозději jsem šel spát v sedm ráno, což se stalo v pátek.
5. Pohyboval jsem se hlavně v diskotéce na Sladech a tady v klubu.

Jana Žáčková, SemTamFór Slavičín

1. Jako SemTamFór jsme na festivalu poprvé, ale v Kroměříži jsme už hráli. I když jsme hráli v půl deváté ráno, byla tam ta návaznost. Publikum nás vnímalo.
2. Výborné zázemí, chtěla bych organizátorům moc poděkovat! Máme vše, co potřebujeme - stravu, ubytování, porotu, divadlo. ..
3. Já jsem nestihla žádnou z prohlídek, protože jsem musela odjet do Brna. Ale dobře vím z minulého roku, že jsme byli na zámku, v zahradách a že je to tu super.
4. Ve tři hodiny ráno, ale nevím to jistě.
5. Tady v klubu.

Jura Hanzlík, Opona Zlín.

1. Hrálo se nám dobře, publikum dobrý! Byli jsme zde poprvé.
2. My jsme byli spokojení, i s ubytováním. Ubytován jsem na COPu – Centru očividně postižených a bydlel jsem s kolegou. No, co se dá dělat... (smích).
3. Hrozně moc. Zámek, věž, galerii, vinárnu, Zámeckou zahradu, Květnou jsme vlastně nestihli. Ovšem na diskotéce Slady jsme pobývali hned třikrát!
4. Slady, slady, slady!

Vladimír Mátl, Zmatkaři Dobronín

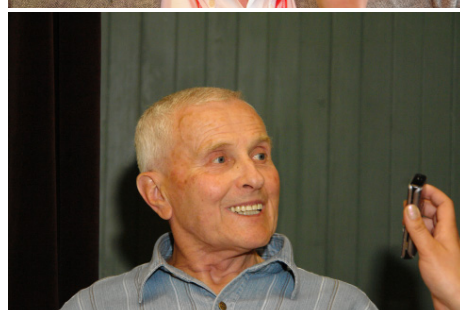
1. Tady se hraje vždycky skvěle, už jsem zde hrál v předplatném. Dnes jsem bohužel nehrál, ani se na inscenaci nepodílím, ale věřím, že mě kolegové dobře zastoupili.
2. Organizace byla excelentní, výjimečná! Klobouk dolů.
3. Stihli jsme toho strašně moc! Několikrát jsem byl na panáku, popil jsem, dal jsem si pivo, snědl něco jídla, zazpíval si, zatancoval. V Arcibiskupském paláci jsem se zúčastnil ochutnávky vín. A dnes jsem si vylezl i na věž, abych udělal něco pro kondici! Cože, sex? Ten zde nebyl. Tedy ne ten normální, pouze virtuální (smích)!
4. Včera šel jsem spát v půl čtvrté, kolem čtvrté jsem usínal.
5. Nejčastěji tady v bufetu!

Ivo Kolařík, Dostavník Přerov.

1. Jsme zde poprvé, takže je to pro nás premiéra. Hrálo se nám celkem fajn. Pouze jsme měli trochu problémy se scénou, protože pro naši inscenaci je třeba hlubší jeviště.
2. Skláním se, poklona všem organizátorům a zejména Divadelnímu spolku Kroměříž!
3. Viděl jsem zámek, mnoho různých pamětihodností. Navštívil jsem všechny kostely.
4. Já se přiznám, že ve svém věku mám toho martyria dost, abych akorát odešel na lože. Večerních klání jsem se nezúčastnil.
5. Večery tak do 11 jsem trávil tady, pak jsem už potřeboval ulehnout.

Michal Lurie, Bezchibi Brtnice (toho času oslavující uvedení hry Vražda sexem a po úporné diskusi v klubu).

1. Dobře, byli jsme spokojení, jsou zde skvělí lidi!
2. S organizací jsem spokojený. Cože, to je rozhovor? Mě už ta popularita šťve!
3. Sklepy!
4. Ve čtyři. Už mě nechte
5. Tady v divadelním klubu.

Michaela Kadlecová

PLKY ZE STARÉHO PIVOVARU

VYTRŽENO Z KONTEXTU

(hlášky nejen z besed)

Tady je knih. V nich by se mělo držet teplo, ale je tu teda dost kosa! (při sobotní dopolední prohlídce kroměřížského zámku).

Závodský tady je všude kolem nás.
(v mozkovém trustu a epicentru celého festivalu).

Nevídel jste někdo moje zuby?
(na pódiu při Vraždě sexem).

„Já se na Vás obracím jako na odborníka.“ „Na ten sex?“ „Ne, na vraždění!“ (během besedy ke hře Vražda sexem).

Tak teď nevím, to s hlasoval nebo ses někde drbal?
(při hlasování o hereckých nominacích).

„Je to vše zajištěno, předáš souboru dárkový koš a hlavně kytku.“ „Kytka ale nemám!“ „Ale máš!!! Ale ještě o tom nevíš.“ (dialog prezidenta festivalu Jiřího Kašíka – civilním povoláním velkopěstitelem květin – s vydavatelem, šéfgrafikem PLKu a hlavně sponzorem sobotního večerního představení Květ kaktusu Sašou Michajlovičem, pro změnu majitelem tiskárny, před slavnostním úvodem a uvítáním souboru).

Asi největší divácké emoce způsobila hra od P. Barilleta a J.P. Grédyho Květ kaktusu od divadelního spolku Zmatkaři Dobronín. V roli Sofie excelovala a potlesk na otevřené scéně hned několikrát vyvolala Kateřina Zimolová v roli Sofie (na snímku nahoře vlevo). Zdárně ji sekundovala Tereza Fialová v úloze Toni.

Jiří Kašík: Pohádku jsme divákům slibovali osm let

Přestože Jiří Kašík v těchto dnech plní především funkci ředitele divadelního festivalu, což mu zabírá veškerý čas, nezapomněl na to,

že je hlavně herec a v sobotu odpoledne si „stříhnul“ roli loupežníka Bujóna v premiéře pohádky Strach má velké oči. V režii Petra Čagánka se s ní před vyprodaným hledištěm představil Divadelní spolek Kroměříž.

Jaký pocit máte z představení nikoli jako jeden z vedoucích spolku a ředitel festivalu Ludmily Čápkové, ale jako herec?

Mám pocit, že se nám to na tu práci a intenzitu, kterou jsme tomu věnovali, povedlo a že jsme tu práci zúročili, přestože jsme nácviku věnovali jen krátkou dobu.

Jak dlouho jste tedy pohádku zkoušeli?

Měli jsme osm kompletních zkoušek, což je v porovnání s jinými představeními zhruba pětkrát méně.

Nebyla podle Vás premiéra poněkud uspěchaná?

Měl jsem ten pocit jen do okamžiku, dokud jsme to neodehráli. Největší problém byla technika, protože technici to neměli nazkoušené vzhledem k tomu, že se to dělalo na jednu generálku šest dnů před premiérou. Všechny tyto problémy jsme museli překonat a myslím, že ohlas diváků byl takový, že to prošlo a pohádka se líbila.

Dělali jste s Divadelním spolkem pohádky už dříve?

Samozřejmě. Pamatuji si roky, kdy jsme hráli spoustu pohádek. Už osm let to ale není pravda. Celých osm let jsme ji slibovali a teď jsme ji tedy udělali. Byla nacvičená v extrémně krátké době, ale ten tvar byl podle mě koukatelný a myslím, že to diváci vzali.

Budete do svého repertoáru zařazovat pohádky i do budoucna?

Budeme se snažit. Chtěli bychom do pohádek zapojit hlavně mladé herce, kterých se nám nedostává. Hlavně mužů. Potřebujeme takové, kteří jsou invenční a kterým se chce dělat. Rozhodně nechceme chodit za lidmi se slovy *pojďte k nám hrát*, ale chceme lidi, kteří za námi přijdou sami z vlastního zájmu.

VÁCLAV KOPTA JE FORMÁT

Herec, skladatel, textař i pianista Václav Kopta, který podědil rodinné textařské geny po původním textaři Hany Hegerové Pavlu Koptovi, byl nejen hlavní hvězdou včerejšího neformálního nočního soaré v místním divadelním klubu Starý pivovar. Václav se však také ukázal jako grand a velký fanda ochotnického divadla a přítel festivalu Ludmily Čápkové i v tom, že ohodnocení (rozumějte: obolus) za své lektorské působení věnoval na rozvoj DS Kroměříž a ve prospěch tohoto skvělého festivalu.

(als)

Václav Kopta se svou zákonitou manželkou Simonou

Za finanční podpory

Ministerstva kultury, Zlínského kraje a Města Kroměříže

Zlínský kraj

Generální sponzor:

EKKL
STŘEDNÍ POTRCH
WWW.EKKL.CZ

Sponzoři:

NORMÁLNÍ JE POMÁHAT

KROMĚŘÍŽSKÁ REALITNÍ

